

PARAULES DE VIDA

«No estimem de paraula sinó amb obres»

Amb aquest lema celebrem per primera vegada la *Jornada Mundial dels Pobres*. És voluntat del Sant Pare que tots els anys se celebri el diumenge XXXIII del temps ordinari. Amb aquesta iniciativa, el papa Francesc vol mantindre viu en l'Església el missatge del Jubileu de la Misericòrdia: «Al final del Jubileu de la Misericòrdia vaig voler oferir a l'Església la *Jornada Mundial dels Pobres*, perquè en tot el món les comunitats cristianes es convertisquen cada vegada més i millor en signe concret de l'amor de Crist pels últims i els més necessitats» (núm. 6).

¿En què es distingeix aquesta celebració d'altres jornades de solidaritat que tenim en l'Església al llarg de l'any, com les de Càritas o Mans Unides? En la ment del Papa aquesta jornada no s'institueix perquè donem una altra vegada una aportació econòmica per als més necessitats. Pretén que ens centrem en la persona del pobre perquè li testimoniem d'una manera personal l'amor de Déu. Fer un donatiu pot convertir-se en una acció impersonal i, en el fons, amaga una certa comoditat. Pensem que ja hem complit amb la nostra obligació de la caritat i confiem que els responsables i voluntaris de les institucions caritatives ja s'encarregaran de què arribi al seu destí.

Aquesta jornada vol invitar-nos a què, personal i comunitàriament, ens acostem als pobres: són persones i, per tant, fills de Déu. Hem de vèncer les pors i inconvenients a aproximar-nos a ells. Es tracta d'arribar a trobar-nos amb la persona que pateix, passa necessitat, és menyspreada, ignorada o viu en soledat. Aquest compromís és molt més exigent que fer una almoïna per tranquil·litzar la consciència.

Des que fa uns anys es va aprovar en la nostra diòcesi el pla estratègic de Càritas diocesana, estem insistint en el fet que el més important de l'acció de Càritas no és la quantitat de recursos que es destinen o el nombre de persones ateses. El més important és que acollim, acompanyem i atenem les persones. Elles estan en el centre de tota l'acció caritativa de l'Església. Amb aquesta jornada el Papa ens recorda que això no és únicament missió dels voluntaris que ja s'encarreguen de fer-ho, sinó que és deure de tots els cristians.

Ocorre també ben sovint que les persones que són ateses per les institucions de l'Església descobreixen la vida eclesial. El Papa suggereix en el seu missatge per a aquesta jornada que no sols

ens acostem a ells personalment, sinó també comunitàriament i proposa una iniciativa concreta: «invitar els pobres i els voluntaris a participar junts en l'Eucaristia d'eixe diumenge» (núm. 7). D'aquesta manera coneixeran d'on naix el nostre compromís.

Siguen quines siguin les iniciatives concretes que personal o comunitàriament realitzem, totes ens han de recordar l'exhortació de l'apòstol sant Joan que és el lema per a la jornada d'enguany: «No estimem de paraula, sinó amb obres.»

Amb la meua benedició i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Qui pot salvar-se?

Un dia Jesús va proposar a un ric: «Vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres... Després vine i segueix-me» (Mc 10,17ss). El ric no va seguir la crida, i davant la seva negativa, Jesús va comentar: «Fills meus, que n'és de difícil entrar al Regne de Déu». I els deixebles, que teòricament ho havien deixat tot per seguir-lo, van dir sorpresos i desconcertats: «Si és així, qui pot salvar-se?»

Aquesta expressió va més enllà del que sembla. No es tracta només d'«anar al cel». «Salvar-se» vol dir alliberar-se de tot el que ens perd i viure la veritable vida en l'Esperit de Déu, ara i eternament. Quan parlem de la vida veritable, no volem pronun-

ciar una frase feta; volem dir la bona resolució dels desafiaments que no s'estalvien a ningú: la relació amb els altres, difícils i potser hostils, la infidelitat d'algú que estimo, la mort d'un fill, una desfeta econòmica que deixa la família al carrer, la prohibició de la pròpia llengua, la nostra actitud davant el desequilibri global que ens fa privilegiats... Jesús diu que l'únic camí per poder viure bé la difícil vida humana, és desprendre's de tot egoisme i de tota seguretat material i seguir-lo en el camí de l'amor, del perdó, agafant la creu. Davant d'això s'entén la pregunta dels deixebles: «Qui pot viure així?»

La resposta de Jesús és com un resum de tot el seu missatge. «Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot». Vista la història, i el present, de la humanitat, la primera part de la resposta és evident; una vida de pau, d'amor, de justícia per a tothom, de superació d'egoismes i violències ha estat i continua sent impossible. I aquí ressona el missatge evangèlic: «...però Déu ho fa possible». La primera obra de Déu ha estat Jesús mateix, que va estimar fins al final, i darrere d'ell tants i tants que han superat els seus egoismes i han trobat la vida.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

«No amemos de palabra sino con obras»

Con este lema celebramos por primera vez la *Jornada Mundial de los Pobres*. Es voluntad del Santo Padre que todos los años se celebre el domingo XXXIII del tiempo ordinario. Con esta iniciativa, el papa Francisco quiere mantener vivo en la Iglesia el mensaje del Jubileo de la Misericordia: «Al final del Jubileo de la Misericordia quise ofrecer a la Iglesia la *Jornada Mundial de los Pobres*, para que en todo el mundo las comunidades cristianas se conviertan cada vez más y mejor en signo concreto del amor de Cristo por los últimos y los más necesitados» (n.º 6).

¿En qué se distingue esta celebración de otras jornadas de solidaridad que tenemos en la Iglesia a lo largo del año, como las de Cáritas o Manos Unidas? En la mente del Papa esta jornada no se instituye para que demos otra vez una aportación económica para los más necesitados. Pretende que nos centremos en la persona del pobre para que le testimoniemos de una manera personal el amor de Dios. Hacer un donativo puede convertirse en una acción impersonal y, en el fondo, encierra una cierta comodidad. Pensamos que ya hemos cumplido con nuestra obligación de la caridad y confiamos que los responsables y voluntarios de las instituciones caritativas ya se encargarán de que llegue a su destino.

Esta jornada quiere invitarnos a que, personal y comunitariamente, nos acerquemos a los pobres: son personas y, por tanto, hijos de Dios. Debemos vencer los miedos y reparos a aproximarnos a ellos. Se trata de llegar a encontrarnos con la persona que sufre, pasa necesidad, es despreciada, ignorada o vive en soledad. Este compromiso es mucho más exigente que dar una limosna para tranquilizar nuestra conciencia.

Desde que hace unos años se aprobó en nuestra diócesis el plan estratégico de Cáritas diocesana, estamos insistiendo en que lo más importante de la acción de Cáritas no es la cantidad de recursos que se destinan o el número de personas atendidas. Lo más importante es que acogemos, acompañamos y atendemos a las personas. Ellas están en el centro de toda la acción caritativa de la Iglesia. Con esta jornada el Papa nos recuerda que esto no es únicamente misión de los voluntarios que ya se encargan de esto, sino que es deber de todos los cristianos.

Ocurre también con frecuencia que las personas que son atendidas por las instituciones de la Iglesia desconocen la vida eclesial. El Papa sugiere en su mensaje para esta jornada que no sólo nos acerquemos a ellos personalmente, sino también comunitariamente y propone una iniciativa concreta: «invitar a los pobres y a los voluntarios a participar juntos en la Eucaristía de ese domingo» (n.º 7). De este modo conocerán de donde nace nuestro compromiso.

Sean cuales sean las iniciativas concretas que personal o comunitariamente realicemos, todas nos han de recordar la exhortación del apóstol san Juan que es el lema para la jornada de este año: «No amemos de palabra, sino con obras.»

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Concert solidari a Tortosa

Dijsous 5 d'octubre es va celebrar a Tortosa un concert solidari a benefici de Mans Unides per recaptar fons per als dos projectes que l'ONG recolza aquest any a Bolívia i l'Índia. El primer permetrà millorar la qualitat de vida dels habitants del municipi del Pojo, a la província de Cochabamba, mentre que el segon reconstruirà l'escola Sant Xavier de Kottapatty, a la província de Tamil Nadu.

Músics de la talla de Montse Castellà, Albino Tena, i diverses agrupacions corals com el Cor Infantil la Binota, Cor Flumine, Cor Tyrichae i l'Orfeó Tortosí van oferir una magnífica vetllada que va ser la delícia dels assistents que

quasi omplien el saló d'actes de l'Espai Patronat.

Mans Unides agraeix als músics el seu compromís i el seu treball desinteressat, a la presenta-

dora del concert i a tots els col·laboradors que, d'alguna manera, van fer possible aquest concert.

Delegació de Mans Unides de Tortosa

Encuentro de espiritualidad adoradora

El sábado 7 de octubre, la Adoración Nocturna de la diócesis tuvo un encuentro de espiritualidad adoradora en la parroquia de Nuestra Señora de la Asunción, de Vinaròs. Fue una jornada intensa, bonita, llena de alegría, de fraternidad y de paz. Nos encontramos grupos de diversas parroquias donde la adoración goza de actividad, como Móra d'Ebre, Batea, l'Ametlla de Mar, Benicar-

ló, Ulldecona y Vinaròs. También estaba el director espiritual de la diócesis de Valencia con un grupo. La inscripción fue en el convento de las Clarisas de la Divina Providencia, desde donde salimos en procesión con las banderas hacia la iglesia parroquial. Allí nos recibió Mn. Emilio Vinaixa, quien nos dio la bienvenida y nos hizo una reseña de la historia de la parroquia. A continuación, el director es-

piritual dirigió unas palabras a todos los asistentes para animarlos en este cometido de la adoración y la vida cristiana, con unas palabras del papa Juan Pablo II. Seguidamente tuvo lugar el rezo de Laudes y se ofreció la posibilidad de recibir el sacramento de la Penitencia.

Don Manuel Ferrer, doctor en letras y exdirector del IES Leopoldo Querol de Vinaròs, dio una conferencia sobre la adoración eucarística.

Finalmente tuvo lugar la celebración de la Eucaristía, presidida por nuestro obispo Mons. Enrique Benavent Vidal, la exposición y adoración del Santísimo, con cantos y oraciones. Fue un momento de plegaria por muchas intenciones. Después de la comida, continuamos con algunos actos de devoción, como el santo Rosario.

Antonio Bordàs

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Com santa Teresa del Nen Jesús, aprenem la humilitat de Déu que s'ha fet petit per nosaltres» (1 d'octubre).

@Pontifex: «És mirant amb respecte i amor les persones que també nosaltres podem fer la revolució de la tendresa» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Només en el silenci de la pregària es pot aprendre a escoltar la veu de Déu» (4 d'octubre).

@Pontifex: «La missió de l'escola i dels mestres és desenvolupar en els alumnes el sentit de la veritat, del bé i de la bellesa» (5 d'octubre).

L'Apostolat de l'Oració inicia el curs

Els dies 5, 6 i 7 d'octubre, a la Casa d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó, ens vàrem aplegar un grup de senyores per fer exercicis espirituals. El director va ser Mn. Josep M. Tomàs. La seua paraula plena d'unció, de senzillesa i d'amor a Déu ens va ajudar a entrar en el nostre interior davant la presència del Senyor. Van ser pocs dies, però intensos, de pregària, de comunió, de llum i d'encontre amb el Pare ple de misericòrdia qui ens acull i ens estima.

L'endemà, ens aplegàrem també a la Casa d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó per celebrar l'Assemblea Diocesana de l'Apostolat de l'Oració. La presidenta, Maria Eva Morelló, va donar una xerrada sobre: «Que els vostres cors s'asserenin. No tingueu por». Repassà i comentà les vegades que Jesús diu a l'Evangelí aquesta ex-

pressió: «No tingueu por». Acabà amb les paraules de Crist als deixebles: «Coratge, no tingueu por. Sóc jo.»

Com que el consiliari Mn. Blai Ruiz li va ser impossible acompanyar-nos, en el seu lloc va venir Mn. Alexis Keith per celebrar l'Eucaristia. En acabar la celebració, tots al jardí per fer la foto de grup. A continuació, dinar i llarga sobretaula. A la tarda, Mn. Alexis ens donà una xerrada: «Els pecats capitals i les virtuts cardinals i teològals.»

Després del cant a la Mare de Déu, «Maria, ave Maria», i havent passat un dia ple de joia i amb forces renovades, vam marxar cap als nostres pobles per portar als germans l'alegria que el Senyor ens havia donat.

Maria Eva Morelló

Presidenta de l'Apostolat de l'Oració

Romeria a Montserrat de l'Arxiprestat Delta-Litoral

En l'any que el monestir compleix els 425 anys de la dedicació de l'actual Basílica, més de 160 pelegrins de les parròquies de l'arxiprestat del Delta-Litoral van pujar al monestir el passat 8 d'octubre, com fan cada any, a principi de curs, per posar totes les seves activitats pastorals sota l'empar, la protecció i la intercessió de la Mare de Déu, posant especial èmfasi en els malalts, els xiquets de la catequesi i les seves famílies i els seus preveres.

La jornada va començar sortint força aviat de les diferents destinacions per poder arribar i agafar el cremalle-

ra que els va deixar tots al peu del monestir. Bona part de la gent va poder visitar la Moreneta i va poder assistir a la Missa conventual, al final de la qual l'escolania va interpretar la *Salve* i el *Violai*.

Havent dinat, la romeria va concloure amb una pregària de comiat al cambril de la Mare de Déu, seguint el lema de la proposta pastoral d'enguany: «La meua casa serà casa d'oració». Amb la baixada amb el cremallera i la tornada amb els autocars als punts d'origen es va donar per finalitzada la romeria.

Mn. Jordi Salvadó

AGENDA

- ▶ **Dimecres 22**, Tortosa, Patronat, a les 17.30 h, xerrada de formació de Vida Creixent.
- ▶ **Dissabte 25**, Seminari, Trobada vocacional. / Jesús, Casa Mare de la Consolació, curset de formació d'Acció Catòlica General.
- ▶ **Diumenge 26**, Villores, a les 10.30 h, Missa Estacional. / Bot, trobada zona nord Hospitalitat de Lourdes, a les 12 h, Missa i processó. / Palanques, a les 17 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- ▶ **20. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1M 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs; sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.
- ▶ **21. □ Dimarts** [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Presentació de la Benaurada Verge Maria al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.
- ▶ **22. ■ Dimecres** [2M 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19,11-28]. Santa Cecília, vg. i mr. romana (s. III), patrona de la

música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

- ▶ **23. ■ Dijous** [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

- ▶ **24. ■ Divendres** [1M 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29,10-12 / Lc 19,45-48]. Sant Andreu Dung-Lac, prev. i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs., a Còrdova.

- ▶ **25. ■ Dissabte** [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Santa Caterina d'Alexandria, vg. i mr., titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulena; sant Erasme, mr.; sant Gonçal, bisbe.

- ▶ **26. □ Diumenge vinent**, XXXIV de durant l'any, Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: 2a setm.) [Ez 34,11-12.15-17 / SI 22 / 1C 15,20-26.28 / Mt 25,31-46]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

Diumenge XXXIII de durant l'any

COMENTARI

Cal fer rendir els talents rebuts per al bé de tots

El llibre dels Proverbis —didàctic i moralitzant— és antologia de sentències curtes (cp. 10-29), introduïda per llargues instruccions poètiques (cp. 1-9) i conclouent amb una secció de sentències llargues i poemes curts (cp. 30-31).

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix. Veritat per a l'home i la dona. L'autèntica bellesa es troba en el treball digne i sobretot en obrir les mans als pobres i allargar el braç als indigents.

A Tessalònica viuen neguitosos: *quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor?* Centre clàssic de l'apocalíptica tradicional era datar l'hora fatídica dels esdeveniments finals i assenyalar-ne els indicis premonitoris.

Jesús aportà la gran novetat: serà imprevisible. *El Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada* (Mt 24, 44).

La qüestió és ser fills de la llum i del dia. La connexió vital amb Crist ens situa en camí segur, tot esperant el dia del Senyor Jesús amb plena confiança.

L'evangeli d'avui sobre la necessitat de fer rendir els talents rebuts cal recordar-lo sempre.

El protagonista principal és l'amo —el Pare Déu— que confia els seus béns als seus administradors —els fills.

Els béns confiats no són poca cosa. El qui rep menys —1 talent— rep l'equivalent als guanys d'un jornal·ler durant uns vint anys.

Valorar els talents rebuts implica reconèixer-nos molt estimats de Déu: cal agrair-ho. Els talents són nostres perquè Déu ens els dóna: fer-los rendir és la segona exigència.

Dels talents rebuts en som administradors: no «amos» per a fer-ne el que vulguem ni per a profit egoista.

Ens els dóna a tothom (cap fill és desheretat) perquè del rendiment d'uns i altres, diferents i complementaris, en sortim guanyant tots.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i en quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú.

Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sòbriament.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,14-30) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava a fora del país cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més.

L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyat dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs haves de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo a fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 31,10-13.19-20.30-31)

Una mujer fuerte, ¿quién la hallará? Supera en valor a las perlas. Su marido se fía de ella, pues no le faltan riquezas. Le trae ganancias, no pérdidas, todos los días de su vida. Busca la lana y el lino y los trabaja con la destreza de sus manos. Aplica sus manos al huso, con sus dedos sostiene la rueca. Abre sus manos al necesitado y tiende sus brazos al pobre. Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura; la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en público.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,1-6)

En lo referente al tiempo y a las circunstancias, hermanos, no necesitáis que os escriba, pues vosotros sabéis perfectamente que el Día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, de forma que ese día os sorprenda como un ladrón; porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no somos de la noche ni de las tinieblas. Así pues, no nos entreguemos al sueño como los demás, sino estemos en vela y vivamos sobriamente.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus siervos y los dejó al cargo de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos, a otros dos, a otros uno, a cada cual según su capacidad; luego se marchó. Al cabo de mucho tiempo viene el señor de aquellos siervos y se pone a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco».

Su señor le dijo: «Bien, siervo bueno y fiel; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos». Su señor le dijo: «¡Bien, siervo bueno y fiel!; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó también el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces, tuve miedo y fui a esconder tu talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo».

El señor le respondió: «Eres un siervo negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dáselo al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobraré, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese siervo inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes».